

33150010

UDSKRIFT
AF
HØJSTERETS DOMBOG

HØJSTERETS DOM
afsagt torsdag den 22. april 2004

Sag 273/2002

Parter

J. [REDACTED]

(advokat Axel Grove)

mod

Patientskadeankenævnet

(kammeradvokaten ved advokat Henrik Nedergaard Thomsen)

Afgørelse i tidligere instans

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 8. afdeling den 3. juni 2002.

Dommere

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Hermann, Wendler Pedersen, Poul Sørensen, Jytte Scharling og Niels Grubbe.

Påstande

Appellanten, J. [REDACTED], har gentaget sin påstand.

Indstævnte, Patientskadeankenævnet, har påstået stadfæstelse.

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Supplerende sagsfremstilling

I Patientskadeankenævnets afgørelse af 14. marts 2001 hedder det yderligere:

"Ved Patientforsikringens afgørelse af 11. oktober 1996 (95-1470) blev Deres klient J. [REDACTED] anset for at være påført en efter patientforsikringsloven erstatningsberettigende skade i forbindelse med hans behandling på H. [REDACTED]

33150010

- 2 -

den 26. april 1993, idet den i tilslutning hertil opståede hjernebetændelse og følgerne heraf fandtes at være omfattet af lovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Ved samme afgørelse blev stationærtidspunktet fastsat til den 11. november 1993.

...

Det fremgår af sagen, at J. [redacted] den 26. april 1993 fik fjernet drøblen og en rest af en mandel på grund af kraftig snorken. Operationen forløb uden komplikationer, og den 27. april 1993 blev han udskrevet.

Den 3. maj 1993 blev J. [redacted] indlagt akut. Ved indlæggelsen var han tiltagende konfus, og den 4. maj 1993 fik han et krampetilfælde. Undersøgelse med lumbalpunktur gav anledning til mistanke om hjernebetændelse, og der blev iværksat antibiotisk behandling. J. [redacted] klarede herefter neurologisk op i løbet af et døgn, og den 17. maj 1993 blev han udskrevet. Den 11. november 1993 konkluderede man, at J. [redacted] havde haft hjernebetændelse.

Ifølge speciallægeerklæring af 11. november 1999 fra overlæge, dr. med. K. [redacted], speciallæge i neurologi, har J. [redacted] siden hjernebetændelsen i maj 1993 har haft gener i form af daglig universel analgetikkrævende hovedpine og subjektivt koncentrationsbesvær, hukommelses- og indlæringsvanke-ligheder og nedsat tolerance-/stressfølsomhed.

Ifølge cand. psyk. F. [redacted] udtalelse af 22. oktober 1999 konkluderes det på baggrund af udvidede neuropsykologiske undersøgelser, at J. [redacted] intellektuelle funktion er reduceret i et til middelsvært grad i velstrukturerede sammenhænge, men i mere komplekse og daglige nære sammenhænge overvejende middelsvært, også tidvist svært reduceret, hvor hans funktion med stigende udtrætning nærmest blokeres. Det skønnes, at han er ude af stand til at honorere erhvervs krav i noget erhverv."

Til brug for Højesteret er der tilvejebragt yderligere oplysninger.

Højesterets begrundelse og resultat

Den skønsmæssige fastsættelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2, af J. [redacted] års løn bør ske på grundlag af et skøn over værdien af hans arbejdskraft på tidspunktet for skadens indtræden.

I overensstemmelse med S. [redacted] forklaring, der støttes af oplysningen om, at han indtil 1989 var ansat i Revisions- og Forvaltningsinstituttet, og af udviklingen i hans omsætning i regnskabsårene 1990, 1991 og 1992, lægger Højesteret til grund, at 1990 var det første hele regnskabsår for hans selvstændige revisionsvirksomhed i Korsør, og at dette

33150010

- 3 -

kan have bevirket, at omsætningen og dermed resultatet i 1990 var væsentligt mindre end i følgende år. Ved den skønsmæssige fastsættelse af hans årsløn på tidspunktet for skadens indtræden kan oplysningerne om resultatet i 1990 derfor kun tillægges underordnet betydning.

Virksomhedens resultat i 1991 må tages i betragtning ved skønnet, men der må herved tages hensyn til, at oplysningerne vedrører resultatet i et år, der ligger to år forud for det år, for hvilket årslønnen skal skønnes, således at resultatet må indgå efter en regulering under hensyn til den almindelige udvikling i branchen fra 1991 til 1993.

I december 1993 – efter det tidspunkt, hvor skaden anses at være blevet stationær – påbegyndte S. [redacted] selvstændig revisionsvirksomhed i Helsingør uden medarbejdere, og han opnåede i 1994 et resultat, der var bedre end resultatet i 1991. At dette var muligt, må tilskrives skadens karakter og udvikling sammenholdt med karakteren af hans virksomhed. Under disse omstændigheder og på baggrund af det i øvrigt foreliggende spinkle grundlag for skønnet finder Højesteret, at resultatet i 1994 må tages i betragtning ved fastsættelsen af værdien af hans arbejdskraft på tidspunktet for skadens indtræden, dog således at resultatet indgår efter en regulering under hensyn til den almindelige udvikling i branchen fra 1993 til 1994. Allerede fordi der ikke var tale om fortsættelse af den i 1990-92 drevne virksomhed, kan det derimod ikke lægges til grund, at der var tale om en virksomhed i vækst.

Efter en samlet vurdering af de nævnte forhold finder Højesteret, at S. [redacted] årsløn forud for skadens indtræden skønsmæssigt kan fastsættes til 340.000 kr., og tager herefter hans påstand til følge.

Thi kendes for ret:

Patientskadeankenævnet skal anerkende, at indtægtsgrundlaget for beregning af erstatning for erhvervsevnetab til J. [redacted] skal forhøjes med 40.000 kr. til en årsløn på 340.000 kr.

33150010

- 4 -

I sagsomkostninger for landsretten og Højesteret skal Patientskadeankenævnet betale
75.000 kr. til J. [REDACTED]

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms
afsigelse.

—0000—

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 22. april 2004.

Søren Stig-Pedersen
Kontorjurklimet